

Αρχιστράτηγος των Αχαιών ήταν ο μέγας Αγαμέμνονας, εξουσιαστής των Μυκηνών κι άλλων πόλεων, επικεφαλής στόλου από εκατό πλοία, ενώ είχε διαθέσει ακόμα εξήντα για τις ανάγκες των Αρκάδων. Ενενήντα πλοία ήταν η προσφορά του γέρο Νέστορα, βασιλιά της Πύλου. Από ογδόντα διέθεσαν οι Αργείοι και οι Κρήτες, ενώ ο άμεσα ενδιαφερόμενος, Μενέλαος, είχε εξήντα. Σύμφωνα με τον, όπως ονομάστηκε, «Νεών κατάλογο» που καταγράφει ο Όμηρος στην Ιλιάδα (Β 494 – 760), στην εκστρατεία εναντίον της Τροίας συμμετείχαν 47 αρχηγοί (βασιλιάδες, ήρωες και ηγεμόνες), που εξουσίαζαν 29 περιοχές της Ελλάδας με συνολικά πάνω από 176 αναφερόμενες ισχυρές πόλεις. Ο στόλος των Αχαιών που έφτασε στην Τροία, αριθμούσε 1.186 πλοία, γεμάτα στρατιώτες: 142.320, σύμφωνα με τον Όμηρο (Β 510).

Οι Πελοποννήσιοι

Μπορούμε να φανταστούμε το κράτος του Αγαμέμνονα, αν υποθέσουμε ότι η πρωτεύουσά του, οι Μυκήνες, βρισκόταν στο νοτιότερο σημείο της επικράτειάς του που απλωνόταν από τα δυτικά του Αιγίου ως τα ανατολικά του Ισθμού. Ουσιαστικά, ο Αγαμέμνονας κυβερνούσε μέσα στα όρια του σημερινού νομού Κορινθίας, κατέχοντας και τμήμα της βόρειας Αργολίδας, όπως και το ανατολικό κομμάτι του νομού Αχαΐας. Βόρεια σύνορά του ήταν ο Κορινθιακός κόλπος και τα Γεράνεια. Ο Όμηρος αναφέρει ως σημαντικές πόλεις, εκτός από την «πολύχρυσο Μυκήνη», την Κόρινθο, τη Σικυώνα όπου η δυναστεία του Άδραστου είχε εκλείψει, τις Κλεωνές (κοντά στη Νεμέα), τις Ορνειές (κοντά στη Σικυώνα), την Αραιθυρέη (επίσης κοντά στη Σικυώνα, ο μετέπειτα Φλιούντας), την Υπερρησία (σημερινή Αίγειρα, στα σύνορα Αχαΐας και Κορινθίας), την Γονούσα και την Πελλήνη (γειτονικές πόλεις ανάμεσα στην Αίγειρα και τη Σικυώνα), το Αίγιο και την Ελίκη (καταποντίστηκε το 373 π.Χ.).

Η επιστράτευση απέφερε στον Αγαμέμνονα στρατιώτες που γέμισαν εκατό πλοία. Ο ίδιος φορούσε «τον λαμπρό χαλκό οπλισμό του καμαρώνοντας και ξεχώριζε ανάμεσα σε όλους τους ήρωες, γιατί ήταν ο καλύτερος απ' όλους και οδηγούσε εξαιρετικά πολυάριθμο

στρατό», όπως σημειώνεται στην Ιλιάδα.

Στρατό που γέμισε εξήντα πλοία συγκέντρωσε ο Μενέλαος από τη Σπάρτη και τις άλλες οκτώ πόλεις της επικράτειάς του. «Οπλίζονταν χωριστά», λέει ο Όμηρος. Ο Μενέλαος κινιόταν ανάμεσά τους και τους ξεσήκωνε για πόλεμο.

Με ενενήντα πλοία γεμάτα στρατό μετείχε ο γέρο Νέστορας στην εκστρατεία. Με πρωτεύουσά του την Πύλο, διαφέντευε την περιοχή της Δυτικής Πελοποννήσου με οκτώ σπουδαίες πόλεις, πέρα από την πρωτεύουσά του. Μαζί με τον γέρο βασιλιά, στην εκστρατεία μετείχαν και οι δυο γιοι του, Αντίλοχος και Θρασυμήδης.

Η επικράτεια του Άργους απλωνόταν περίπου στα σημερινά όρια του νομού Αργολίδας, με τις περιοχές της Τροιζήνας και της Αίγινας να συμπεριλαμβάνονται. Άργος, Τίρυνθα, Ερμιόνη, Ασίνη, Επίδαυρος συγκαταλέγονται ανάμεσα στις εννιά σπουδαιότερες πόλεις της περιοχής. Η εκεί επιστράτευση απέδωσε στρατό που γέμισε ογδόντα πλοία. Γενικός αρχηγός των Αργείων ήταν ο Διομήδης, ο γιος του Τυδέα. Αναφέρονται όμως ως αρχηγοί και οι Σθένελος (γιος του Καπανέα, βασιλιάς του Άργους) και Ευρύαλος (γιος του Μηκιστέα).

Από την Αρκαδία μαζεύτηκαν στρατιώτες αρκετοί για να χρειαστεί ο Αγαμέμνονας να τους παραχωρήσει εξήντα πλοία, πέρα από τα εκατό για τον δικό του στρατό. Κι αυτό, επειδή οι Αρκάδες δεν είχαν σχέση με την θάλασσα. Αρχηγός τους ήταν ο βασιλιάς Αγαπήνορας. Προέρχονταν από τις πόλεις Τεγέα, Μαντινεία, Ορχομενός Αρκαδίας, Στύμφαλος, Φενεός και άλλες μικρότερες.

Ο στρατός των Πελοποννησίων συμπληρωνόταν από τους Επειούς, τους κατοίκους της Ήλιδας, που συγκεντρώνονταν σε σαράντα πλοία, με τέσσερις αρχηγούς (τους Αμφίμαχο και Θάλπιο, εγγονούς του Άκτορα, τον Διώρη, γιο του Αμαρυγκέα, και τον Πολύξενο, εγγονό του Αυγεία), έναν για κάθε δέκα πλοία. Αυτό σημαίνει ότι, στο χρονικό διάστημα από την εποχή του Ηρακλή ως τον Τρωικό πόλεμο, η τάξη πραγμάτων που ο ημίθεος είχε εγκαταστήσει στην Ήλιδα, είχε ανατραπεί και οι παλιές ηγεμονίες είχαν αποκατασταθεί.

Με όλα αυτά, από την Πελοπόννησο κίνησαν 430 πλοία με τον αρχιστράτηγο Αγαμέμνονα, τρεις ακόμα βασιλιάδες και εννιά ήρωες και ηγεμόνες. Συνολικά, 51.600 στρατιώτες, αν

ισχύει ότι κάθε πλοίο μετέφερε 120 άνδρες, όπως αναφέρεται γι' αυτά των Βοιωτών στην Ιλιάδα (Β 510).

(τελευταία επεξεργασία, 10 Ιανουαρίου 2022)